

РЕШЕНИЕ

№ 36

гр. Разлог, 27.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – РАЗЛОГ в публично заседание на двадесет и пети януари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Александър Трионджиев
при участието на секретаря Я. Г. Й.,
разглежда докладваното от Александър Трионджиев, Гр. дело №
20211240101303 по описа за 2021 година

Производството по делото е образувано въз основа на жалба, подадена от Б.Г.С., ЕГН* и С. на А.С.-М. и двамата със съд. адрес: г.Р., у.,Р. "№2, против Решение №5056Г/07.09.2021 г. на ОСЗ-Р.

Жалбата е постъпила директно в РС-Рг, а след указания на съда, адм. орган ОСЗ-Р. е представил препис от административната преписка.

С жалбата се настоява, че оспореният адм. акт не съдържа изискуемите от закона реквизити, а така също и че адм. орган не е изложил подробни мотиви за решението си.

В проведеното първо открито съдебно заседание, процесуалният представител на жалбоподателите уточнява, че делото е инициирано по повод имот, който е бил земеделски, а впоследствие се е самозалесил. Сочи се, че този имот е възстановен на жалбоподателите посредством Решение №4251 от 17.07.2008 г. на ОСЗ и по-конкретно, посредством т.6 от решението. Твърди се също така, че имотът описан в т.6 от Решение №4251 от 17.07.2008 г. на ОСЗ и процесният такъв, описан в атакуваното Решение №5056Г/07.09.2021 г. на ОСЗ-Р., са идентични и че преди да бъде отказано възстановяването му, той вече е бил възстановен.

За датата и часа на съдебното заседание са призовани жалбоподателите и адм. орган. В заседанието се явява адв. С. – процесуален представител на страните подали жалбата, като поддържа същата и излага съображения, според които оспореният акт подлежи на отмяна. Наказващият орган не изпраща свои представител.

Правната квалификация на оспорването е чл.14, ал.3 от ЗСПЗЗ и чл.146, т.1 от АПК.

За да се произнесе, съдът съобрази следното:

В текста на чл.10, ал.1 от ЗСПЗЗ е разписано, че се възстановяват правата на собствениците или на техните наследници върху земеделските земи, които са притежавали преди образуването на трудовокооперативни земеделски стопанства или държавни земеделски стопанства, независимо от това дали са били включени в тях или в други образувани въз основа на тях селскостопански организации. В чл.10, ал.5 от ЗСПЗЗ е посочено, че се възстановяват правата на собствениците и върху залесени и самозалесили се земеделски земи, включително и върху земеделските земи, за които собствениците не са възмездени и те са включени в ДГФ, с изключение на горските разсадници и полезащитните горски пояси.

Съгласно разпоредбата на чл.14, ал.1 от ЗСПЗЗ, ОСЗ се произнася с решение за възстановяване на правото на собственост върху земи в съществуващи или възстановими на терена стари реални граници, като в решението се описват размерът и категорията на имота,

неговото местоположение и ограниченията на собствеността с посочване на основанията за това. В този смисъл е и текстът на чл.18ж, ал.1 от ППЗСПЗЗ.

Според разпоредбата на чл.59, ал.1 от АПК, адм. орган издава или отказва издаване на акта с мотивирано решение. Това означава, че всеки адм. акт, с който се засягат права и интереси на конкретни лица се мотивира. От мотивационната част на акт следва да се установява какви са конкретните факти и правни аргументи /разпоредби/, които дават основание на адм. орган да се произнесе и да вземе крайното си решение. Решенията на ПК, с които се възстановява или оказва възстановяването на конкретни имоти, като вид адм. актове, също трябва да бъдат мотивирани в достатъчна степен. Мотивите на адм. орган могат да се съдържат както в самия акт, така и в допълнителен документ /издаден от органа или от трето лице/, към който документ актът трябва изрично да препраща и който документ следва да е част от адм. преписка.

По делото, като част от доказателствената съвкупност, е приобщено копие на адм. преписка в ОСЗ-Р., образувана във вр. със заявление с вх. №320. От материалите в преписката е видно, че н-ците на П.Г.С. са поискали възстановяване на определени имоти.

В преписката по делото се съдържа препис от Решение №4251 от 17.07.2008 г. на ОСЗ, като в част I, точка 6 на решението е отразено, че се признава правото на собственост на н-ците на П.Г.С. върху овощна градина от 14 дка, 6-та категория, находяща се в ДГФ на г.Р., м. Б.п., като на ръка е изписано, че имотът не е заснет по КВС-Р.. В част II, точка 5 от решението е посочено, че се възстановява собствеността върху овощна градина от 14 дка, 6-та категория, находяща се в държавен горски фонд на г.Р., м. Б.п.

В същата адм. преписка се намира и препис от Решение №5056Г/07.09.2021 г. на ОСЗ-Р., с което се отказва да се възстанови собствеността върху 14.399 дка дървопроизводствена гора, категория IX, находяща се в землището на г.Р., м. Б.п., проектен идентификатор 61813.804.66.

По делото, като писмено доказателство, е прието писмо от ОСЗ-Р. /л.67/, в което е отразено, че „имот в т.6 от дял 1 и т.5 от дял 2 на решение №4251 от 17.07.2008 г. на ОСЗ-Р. – м. „Б.п.“, с площ от 14.00 дка е идентичен с имота, описан в Решение №5056Г от 07.09.2021 г. на ОСЗ-Р.“

От изложеното дотук се налага категоричен извод, че процесният имот, описан в оспорения адм. акт - Решение №5056Г/07.09.2021 г. на ОСЗ-Р., е идентичен с имота, посочен в дял 1, т.6 и дял 2, т.5 от Решение №4251 от 17.07.2008 г. на ОСЗ-Р. Тоест, на базата на посоченото в решенията, може да се приеме, че един и същи имот веднъж е бил възстановен на н-ците на лицето, от което е бил одържавен, а няколко години по-късно е отказано възстановяването му.

Следва да се посочи че е невъзможно, след като веднъж е издаден адм. акт от даден орган, с който на определени лица се възстановява собствеността върху една вещ, да бъде издаден друг такъв, с който същият орган да откаже възстановяването на вещта на същите лица, освен ако междувременно не е била приложена процедура за възобновяване на производство по издаване на адм. актове по чл.99 и следващите от АПК и в частност тази по чл.14, ал.7 от ЗСПЗЗ. В настоящия случай не са налице доказателства, които да съдържат информация, че се е развила процедура по чл.14, ал.7 от ЗСПЗЗ по отношение на Решение №4251 от 17.07.2008 г. на ОСЗ-Р.

При това положение, принципно би било недопустимо издаването на последващото Решение №5056Г/07.09.2021 г. на ОСЗ-Р.

От материалите по настоящото дело обаче, се установява че Решение №4251 от 17.07.2008 г. на ОСЗ-Р. не представлява годин адм. акт, тъй като същият не е надлежно подписан от началника на комисията, зам. н-ка на комисията и членовете на същата. Препис от това решение е представен от самите жалбоподатели /л.4-6/ и от този препис е видно, че решението не е надлежно подписано, като липсват подписите на посочените по-горе длъжностни лица. Препис решенето се съдържа и в приетата по делото адм. преписка /л.33-

38/, като и тук липсват подписите на съответните длъжностни лица. Трети препис от решението е приложен и на л.80-84 от делото, но отново не се установява полагането на подписи върху последната страница от него. Всичко това налага извод, че само на базата на ангажираните по делото доказателства не може да се приеме, че Решение №4251 от 17.07.2008 г. на ОСЗ-Р. е породило действие, респективно – че с него е възстановена недвижимата вещ, която е станала повод за инициране на настоящото производство.

Това налага да се прецени дали оспореният адм. акт - Решение №5056Г от 07.09.2021 г. на ОСЗ-Р., представлява редовен такъв и дали същият отговаря на изискванията на закона.

Както бе посочено вече, всеки адм. акт следва да е в достатъчна степен мотивиран, така че да са ясни фактическите и правни обстоятелства, които са наложили издаването му.

В случая в атакуваното решение на ОСЗ-Р. е посочено, че се отказва да се възстанови собствеността върху 14.399 дка дървопроизводствена гора, категория IX, находяща се в землището на г.Р., м. Б.п., проектен идентификатор 61813.804.66. След описанието на имота срещу „мотиви:“ е изписан следният текст – *„Отрицателно становище на ТП ДГС-Р. към ЮЗДП ДП-Б. изх. №0401-4/07.07.2021 г. за възстановяване правото на собственост на имота по скица-проект. Имотът попада в подотдел 169„з“, представляващ държавна горска територия с изкуствено бялоборово насаждение на възраст 60 години и според становището няма данни имотът да е ползван в миналото като селскостопанска територия“*. След този текст в атакуваното решение е записано *„Правото на собственост не се възстановява поради: неподписан от представител на ДГС-Р. протокол от заснемането.“*

От изложеното по-горе не може да се направи категоричен извод кои са конкретните мотиви на адм. орган, поради които е отказал възстановяването на имота – дали това е обстоятелството, че според ТП ДГС-Р. няма данни имотът да е ползван в миналото като селскостопанска територия или това, че протокол за заснемане не е подписан от представител на ДГС-Р. Също така, ако действителното основание за отказ е неподписването на протокол, трябва да се отбележи, че адм. орган не е посочил и кои са законовите изисквания такъв протокол да бъде подпис и от кое лице.

Предвид изложеното, съдебният състав приема, че оспореният адм. акт се явява незаконосъобразен, тъй като в него не са надлежно отразени фактите и правните основания, въз основа на които е издаден. По този начин не би могло да се прецени от съда и дали актът е материално законосъобразен. Това налага неговата отмяна и връщане на преписката на адм. орган, който следва да издаде надлежен акт, отговарящ на изискванията на чл.59 от АПК, като преди това е длъжен да установи и дали Решение №4251 от 17.07.2008 г. на ОСЗ-Р. е подписано надлежно, като бъде извършена справка с оригинала на решението в съответната преписа, по която е издадено и приложено.

Предвид изхода на делото, жалбоподателите имат право на сторените от тях съдебни разноски. Доказателства за такива са представени единствено от Б.Г.С., който е заплатил 500.00 лева адвокатски хонорар. Адм. орган следва да бъде осъден да заплати по сметка на съда и държавна такса от 10.00 лева, тъй като такава до момента не е внесена.

Така мотивиран, съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ, като незаконосъобразно, Решение №5056 Г/07.09.2021 г. на ОСЗ-Р. и връща преписката на адм. орган ОСЗ-Р. за постановяване на ново решение.

ОСЪЖДА ОСЗ-Р. да заплати на Б.Г.С., ЕГН*, сумата от 500.00 лева – сторени съдебни разноски.

ОСЪЖДА ОСЗ-Р. да заплати в полза на бюджета на съдебната власт, по сметка на РС-Рг, сумата от 10.00 лева – дължима държавна такса.

Решението може да бъде обжалвано пред Бл.АС, чрез РС-Рг, в 14-дневен срок от връчването му на страните.

Препис от решението да се връчи на страните.

Съдия при Районен съд – Разлог: _____